

ning. Den Rulle, Is spiller, er som bekendt meget betydeligere nu end for nogle faa Aar tilbage, og de Kvantiteter af Is, der nu bruges, ere jo langt større end tidligere. Man forbauses ved at se de Talstørrelser, der ere nævnte i Bemærkningerne til Lovforslaget. Det vil ses, at det allerede er store Værdier, der gaa med til Kjøb af Is, og der er ingen Tvivl om, at denne Udgift vil blive endnu større, jeg kan eksempelvis nævne, at for et enkelt Firma, en større Fabrik, vil Merudgiften til Is løbe op til mange Tusind Kroner; der er endog nævnt 100,000 Kr. og endogaa endnu mere; det er jo vansteligst ganske bestemt at angive disse Talstørrelser. Af et andet Firma er der iaar — det kan jeg sige med Bestemthed — allerede kjøbt for 20,000 Kr. Is. Sagen har ikke blot Betydning for Fabrikanten og Industridrivende, men i fuldt Maal ogsaa for Landmænd. Det er mig bekendt, at en Landmand paa Sjælland har kjøbt for betydelige Summer, og jeg veed, at flere Landmænd have kjøbt tilsammen for 10,000 Kr. Det er Beløb, som maa komme i Betragtning, og det vil ialtfald virke meget hæmmende, hvis Loven skulde lægge Baand paa disse Kjøb. At den nuværende Toldlov tilbørlig gør det, kan man ikke negte, idet de 10 pCt., der svares af Værdien, i Grunden er en temmelig betydelig Afgift. Naar en Industridrivende f. Ex. kjøber for 50,000 Kr. Is, maa han svare 5,000 Kr. i Told, og om der end ikke er Tale om saa store Beløb for Landmændenes Vedkommende, paa hvis Vegne jeg særlig taler, vil det dog ogsaa for dem være temmelig betydelige Beløb, som for flere vilde virke afskrækkende. Det turde derfor vække almindelig Tilfredshed hos Landmænd og mindre Fabrikanter og Industridrivende rundt omkring at erfare, at denne Lov mulig kan gaa igjennem. Det synes ogsaa, som af den sidste ærede Taler bemærket, at være noget Underligt i, at der betales Told af Is, som jo kun er frostent Vand, og det er et stort Spørgsmaal, om Is overhovedet kan betragtes som en Vare, der som saadan kan fortolde. Der ligger ogsaa en Vanstielighed deri, at det hedder, at Isen fortolde, naar den kommer udenlands fra, thi det er vanstieligt at sige, hvor Udlandet i saa Henseende er. Naar f. Ex. En seilede ud i Dresund og hentede Is der i Nærheden af den svenske Kyst, saa er det vel et Spørgsmaal, om det kan kaldes udenlandsk Is. En Lov som den her foreslaaede, maa i alt Fald siges at være i fuld Analogi med andre Love, f. Ex. om Toldfrihed for Salt til Kreaturfoder og til Sodafabrikation. Lovforslaget er saaledes i Grunden kun en

Fortsettelse ad den Bei, Lovgivningen allerede er flaaet ind paa. Jeg vil ogsaa tilføje mig at anbefale det høie Thing, at der mulig paa et senere Stadium maa blive vedtaget et Vædringsforslag i den af den ærede foregaaende Taler omtalte Retning, saaledes at Terminen forlænges noget og sættes til 1ste Februar. Det er ogsaa mig bekendt, at flere Firmaer, i alt Fald et enkelt, og flere Landmænd have kjøbt Is for temmelig store Værdier. Derfor vil jeg støtte Forslaget om, at der bliver sat 1ste Februar i Stedet for 1ste Marts. Jeg veed blandt Andet, som sagt, at indtil Dato har et enkelt Firma kjøbt for 20,000 Kr. Is, og om man ogsaa kan sige, at der kan være noget Urigtigt i, at der bliver givet Toldfrihed til de Kjøbere af Is, som igjen have solgt det videre som raa Is, altsaa som Handelsvare, vil jeg sige, at en Vædring som den bebudede maa være retfærdig overfor de Importører, som ikke sælge Isen, men bruge den i deres egen Bedrift. Jeg kan nævne et Exempel, med Hensyn til hvilket det forekommer mig underligt, at Loven først skal træde i Kraft den 1ste Marts. Den vedkommende Fabrikant har nemlig kjøbt for 20,000 Kr., nemlig 2,000 Tons, og de 1,000 Tons deraf, altsaa Halvparten, indførtes i Februar, medens den anden Halvpart først skulde indføres i Marts. Det kan dog ikke negtes, at der er noget Underligt i, at den Vedkommende skal betale Told af den første Halvdel, men ikke af den sidste, da dog al denne Is skal anvendes til dette Aars Bedrift, det første Kvantum lige saa godt som det sidste. Sdet jeg saaledes paa det Bedste anbefaler nærværende Lovforslag, skal jeg fuldtud henholde mig til den ærede foregaaende Taler med Hensyn til det Vædringsforslag, han har bebudet.

Fischer: Jeg kan ogsaa slutte mig til den Betragtning, som er gjort gjældende af de to foregaaende ærede Talere, og har kun begjæret Ordet for at gøre en Henstilling med Hensyn til Slutningen af Lovforslaget. Isen, som indføres til Danmark, skaffes her til ved Mellemandlere, og Kontrakterne gaa i Almindelighed ud paa, at Isen skal leveres frit ombord i Kjøbenhavn, eller hvor det nu kan være. Deraf følger altsaa, at Isen leveres fortolde til Konsumenterne, og det er altsaa Kommissionærerne, Mellemandlerne, der erlægge Tolden. Det ærede Medlem (W. Petersen) ryster paa Hovedet, maaske han kender andre Forhold, men at det Forhold, jeg her nævner, er temmelig almindeligt, veed jeg med Sikkerhed. Naar der altsaa staar her, at Tolden bliver at tilbagebe-